

Amazing Grace

Harmjan Roeles

Is genade een antwoord op het verlangen wat ik heb? Een antwoord op het te zware donkere verdrietige leven?

Gracieu.

Gratie, schoonheid.

De drie gratiën

de drie genades.

Gratie verlenen.

Genadeschot.

Genadeloos.

Genadig.

"Goeie genade!"

Na het kotsen en de misselijkheid, de buikgriep, merken dat ik meestal niet ziek ben, en onbegrijpelijk gezond.

En daar dan dankbaarheid voor voelen, even.

Heel hard mijn best doen voor een kunstwerk en plots gaat het vanzelf en dat noem ik dan genade, maar wat is dat? Het wegvallen van het oordeel? Waardoor de dingen gaan zoals ze horen? Is genade meetbaar door het gevoel wat het op kan merken, met andere woorden, is genade een gevoel? Is genade iets binnen mij? Of is alles al genade, zelfs en vooral zonder het te weten, of te merken?

Is genade de ervaring van schoonheid? Is daarom het woord gratie er? En de drie gratiën, bevrijden zij mij van mijn moeilijke leven, of maken zij het draaglijk, of de moeite waard, door mooi te zijn?

Mijn vader op zijn sterfbed die in de regen wil zijn, in het hele slechte koude en natte weer zou hij heel graag willen lopen.

Sinds dat moment weet ik iedere keer dat ik in slecht weer fiets of loop dat ik leef.

Genade roepen, willen dat iets stopt, namelijk datgene wat me kwelt.

Tijdens het maken van een kunstwerk komt meestal eerst de impasse, het vastzitten, en dan volgt daarna vaak het wonder van het scheppen dat geschiedt. De werken van mijn hand die ik het meest waardeer worden niet door mij gemaakt, die zijn er gewoon opeens, vaak zonder merkbare inspanning.

Gek dat dit vaak de werken zijn die veel meer voldoening geven dan de werken waar ik voor worstel en oefen.

Is genade soms het moment dat ik de ander zie en daardoor mijzelf vergeet en ruim wordt?

En wat te doen wanneer de genade op zich laat wachten, of zelfs helemaal niet komt?

Genade is dat wat me ten deel valt.

Genade is wat ik vraag of waar ik om roep. Ik wil dat het in dit leven niet alleen ik is wat de klok slaat. Hoe kan ik de zwaarte van mijn leven delen of niet meer als zwaar beleven. Dat ik mijzelf vergeet en niet alleen meer ben. Dat het leed verdwijnt.

Is genade iets buiten mij wat mij vrede schenkt, wat mij wiegt en sust., wat mij aanvaardt zoals ik ben en waarbij ik niets anders hoef te zijn?

Bestaat er genade voor de anderen?

Kan ik genadig zijn?

Genade schenken, geven?

Open zijn en bereid te geven wat ik in me heb. Dat noem ik een genadige toestand.

Ik wil Ik wil ik wil is stil hier, het ik wil is stuk geslagen en vermorzeld tussen ...

Terwijl ik dit alles schrijf hoor ik steeds flarden van Gospels in mijn hoofd. Amazing Grace, alleen deze titel geeft me al troost, en doet me beseffen dat heel veel mensen de genade verlangen.

Harmjan Roeles
